

[Stubkjær Pedersen]

af sit dagsordensforslag. Det må betyde, at socialdemokratiet er enige med regeringen i, at der nu skal laves nogle budgetforbedringer i den målestok, som regeringen har foreslået i finanslovsforslaget. Med det udgangspunkt tror jeg trods alt, at vi måske kan finde en løsning også på dette her område.

Jeg bed også mærke i, at hr. Lykketoft absolut ikke afviste det.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes ikke, hr. Stubkjær Pedersen skal have lov til at slippe af sted med det fejlinformationsforsøg, der siger, at behovet for budgetforbedringer var noget, der gik op for socialdemokratiet i løbet af debatten i går. På ingen måde.

Det er en af de store myter, som regeringen og regeringspartierne har prøvet at bygge op omkring deres egen politik nu i snart lang tid, at det vil socialdemokratiet ikke.

Det oplæg, socialdemokratiet kom med den 1. september sidste år, var båret af samme ambition om at rette op på budgettet som det, regeringen har foretaget sig det sidste år. En stor del af den opretning, regeringen har foretaget, ikke mindst realrentebeskatningen, som er en meget stor del af den samlede nettoopretning, er gennemført i samarbejde med socialdemokratiet.

Den politiske diskussion handler ikke om forskel i bedømmelsen af behovet for inden for en kortere årrække målbevidst at rette op på underskuddet på statsfinanserne. Den handler om, hvordan det skal gøres, hvem der skal bære byrderne, og jeg vil til, skal vi sige højnelse af det politiske debatniveau, også gøre hr. Stubkjær Pedersen opmærksom på, at man kan rette statsbudgettet op med et givet milliardbeløb på mange forskellige måder, der har meget store forskelle i sig med hensyn til beskæftigelsesvirkning, med hensyn til fordelingsvirkning.

Skulle vi så ikke gå i gang med at diskutere tingene på det grundlag og holde op med det dér pjat og den fejlinformation, som hr. Stubkjær Pedersen gør sig skyldig i også i dag?

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Jo, men jeg gør da gerne en undskyldning, hvis ikke jeg har været opmærksom på, at socialdemokratiet har været klar over behovet for budgetforbedringer. Man glemte bare i første omgang – det er erkendt af den socialdemokratiske politiske ordfører selv i går – at man havde nok kun fået en del af sandheden med.

Men det, der står tilbage, og som hr. Lykketoft ikke dementerede, og som er nyt, det er, at socialdemokratiet erkender et behov for budgetforbedringer på den ene eller anden måde i den størrelsesorden, som regeringen også gør det.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det ville styrke hr. Stubkjær Pedersens viden, det ville styrke kvaliteten af hans argumentation, men måske ikke kraften i den, hvis han læste socialdemokratiets økonomisk-politiske oplæg, som blev offentliggjort den 19. august 1983. Deri vil han kunne se, hvilke målsætninger socialdemokratiet klart har tilsluttet sig omkring opretning af statsfinanserne, opretning af betalingsbalancen og – hvad der i størst omfang, desværre, adskiller den nuværende regerings økonomiske politik fra vores – opretning af beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Skal hr. Lykketofts bemærkning forstås på den måde, at socialdemokratiet vil foretrække en skærpelse af den progressive indkomstbeskatning for at tilvejebringe provenuet?

Hr. Lykketoft bør i hvert fald være opmærksom på, at den økonomiske plan, som socialdemokratiet har lagt frem, ikke indebærer, at der pr. 1. januar 1984 skal tilvejebringes en provenuforbedring af den størrelsesorden, vi taler om.

Hvis det, hr. Lykketoft har i tankerne, er socialdemokratiets forslag til en skattereform – og det må være det, hr. Lykketoft tænker på – kan det ikke få virkning, selv om den ulykke skulle ske, at der kunne findes et flertal for det, fra 1. januar 1984.

Hvad er det da, socialdemokratiet vil gøre fra 1. januar 1984 for at tilvejebringe den